

Як прийшла перемога

Студентський будівельний загін імені Героя Радянського Союзу К. М. Курячого посів перше місце у соціалістичному змаганні загонів, що тривало у Новому Уренгої (а Новоуренгойський СБЗ — це 76 колективів із Москви, Тюмені, Свердловська й багатьох інших міст країни). Перемога радує, та сьогодні, гадаю, варто говорити не про неї, а про ті проблеми, з якими загін зустрівся на місці дислокації.

За 10 днів наші квартири спорудили табір із штабом, медпунктом, кухнею, душем, ідальнею, льохом... Трудилися по 16 годин на добу, поспішали закінчити роботу до приїзду СБЗ.

Загін починається з дисципліни. Дехто з бійців спершу нарікав: навіть так жорстко — вранці і ввечері лінійки, строгий відбій і ранній підйом?.. А без цього загону не буде, і командир не буде командиром. Мені здається, якби у нас не було такого строгого по-

рядку і принципу єдиного начальства командира, навряд чи дісталася нам першість. Справа в тому, що мехколону-105 тресту «Ноябрьськелектромержабуд» підготувалася до прийому СБЗ дуже погано: не було ні технологічних карт на будівельний об'єкт, ні проектно-кошторисної документації, постійні утруднення з технікою і будматеріалами... Схоже, що процес перебудови тут тільки-но починається: працюють по-стародавньому, багато ручного труда, непродуктивних затрат. Крім того, організація Нового Уренгоя легше прийняти і забезпечити роботою суто чоловічий, а не змішаний загін.

Ці й інші проблеми і труднощі доводилося вирішувати в ході робіт. Було, скажу чесно, нелегко. Але відійжджали ми з Нового Уренгоя з почуттям добре виконаного обов'язку: 390 тис. крб. освоєних капіталовкладень, безкоштовно відремонтований дитячий садок, спо-

руджено спортмайданчик, посаджено понад 150 дерев на території селища. Нас проводжали щирим, від душі «Дякуємо».

А мені хочеться подякувати всім хлопцям і дівчатам, без яких не уявляю загону: майстрові Валентинові Тагаю — це він навчив бійців трудитися, усього себе віддавав роботі; комісару Валерію Бескровному — душі загону, невтомному організаторові нашого відпочинку і побуту, найкращому бригадиру Григорію Тихоненку, що свого часу служив у рядах обмеженого контингенту Радянських військ в Афганістані, бійцям — ударникам Всесоюзного загону-86 Анатолію Мулішову, Євгену Бабичу, Володимиріу Беляєву і багатьом, багатьом іншим студентам хімічного, факультету іноземних мов, економічного.

Ю. САПРОНОВ, командир загону ім. Героя Радянського Союзу К. М. Курячого, студент хімфаку.